

Rep.Nr.

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 2 JUNI 2008.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Tegensprekelijk
Definitief

In de zaak :

De Gemeenschappelijke Kas MENSURA, met maatschappelijke zetel gevestigd te 1170 BRUSSEL, Zaterdagplein 1.

Appellante, vertegenwoordigd door Mr. S. PETEN, advocaat te Brussel.

Tegen:

1. **V.** , wonende te [xxx].

Eerste geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. D. MALLIEN loco Mr. G. LENSSENS, advocaat te Brussel.

2. **DE LANDBOND DER CHRISTELIJKE MUTUALITEITEN**, met burelen gevestigd te 1031 BRUSSEL, Haachtsesteenweg 579.

Tweede geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. A. CROONENBERGHS loco Mr. V. VAN OBERGHEN, advocaat te Vilvoorde.

★

★ ★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de 1ste Kamer A van de Arbeidsrechtbank van Leuven op 7 november 2006;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 12 december 2006;
- de besluiten en synthesebesluiten van de partijen;

Gehoord de partijen in hun middelen en beweringen ter openbare terechtzitting van 5 mei 2008 waarna de debatten gesloten werden.

Gelet op de neergelegde stukken.

★

★

★

Feiten en procedurevoorgaanden

Mevrouw V. werd op 7 oktober 1993 het slachtoffer van een ongeval toen zij op Djerba verbleef voor een seminarie georganiseerd door haar werkgever, NV Glaxo.

Op een rustdag tijdens dit verblijf nam ze deel aan een excursie met een jeep met een aantal collega's, georganiseerd door de Club MED, in opdracht van haar werkgever, en door deze betaald. De jeep ging over kop in een bocht en mevrouw V. werd uit de auto geslingerd waarbij zij ondermeer een bekkenbreuk en sleutelbeenbreuk opliep.

Een aangifte van ongeval werd opgesteld op 14 december 1993.

Bij schrijven van 21 december 1993 weigerde de Gemeenschappelijke Kas Mensura het ongeval te erkennen als arbeidsongeval aangezien "het ongeval is niet gebeurd door de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, niet onder het gezag van de werkgever op het ogenblik van de feiten."

Mevrouw V. ging over tot dagvaarding waarbij zij de wettelijke vergoedingen vordert ingevolge het ar-

beidsongeval dat haar overkwam op 7 oktober 1993. Ondergeschikt vordert mevrouw V. de aanstelling van een deskundige.

Zij zou minstens vijf maanden arbeidsongeschikt zijn geweest.

Tijdens de procedure komt de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten vrijwillig tussen en vordert deze de betaling van haar uitgaven krachtens artikel 136 § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging gecoördineerd op 14 juli 1994, begroot op € 16.181,28, onder voorbehoud van alle nog in rekening te brengen, of de nog te verrichten uitgaven, meer de vergoedende interesten en de kosten van het geding.

Met het bestreden vonnis verklaart de Arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk. Zij verleent akte aan de vrijwillige tussenkomst door de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten. Er wordt voor recht gezegd dat de feiten van 7 oktober 1993 een arbeidsongeval zijn en als deskundige wordt Dr. Vanermen aangesteld met de gebruikelijk opdracht.

De Arbeidsrechtbank meent dat tijdens het seminarie te Djerba, waarbij ook activiteiten werden georganiseerd door de werkgever op de rustdag, betrokkene onder het gezag van de werkgever blijft. Daarenboven is niet aangetoond dat mevrouw V. niet op normale wijze haar rusttijd zou hebben doorgebracht.

★

★

★

Beroepsgrievan

De Gemeenschappelijke Kas Mensura roept in dat niet is aangetoond dat de excursie georganiseerd werd in opdracht van de werkgever. Evenmin werd enige informatie verschaft in verband met de inhoud van de excursie en bijgevolg wordt niet aangetoond dat deze uitstap binnen een normale vrije tijdsbesteding viel.

De 2de geïntimeerde besluit tot afwijzing van het hoger beroep en bevestiging van het vonnis a quo.

Beoordeling

Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Er wordt geen betekening van het bestreden vonnis overgelegd.

Het verzoekschrift is regelmatig naar vorm en werd ingesteld binnen de daartoe wettelijk bepaalde termijn, wat overigens niet wordt betwist. Het is derhalve ontvankelijk.

★

★

★

Ten gronde

Wanneer een werknemer in het buitenland verblijft voor het bijwonen van een seminarie, georganiseerd door de werkgever, dan behoort de vrije tijd die hij tijdens die opdracht doorbrengt eveneens tot de uitvoering van de arbeidsovereenkomst tenzij wordt aangetoond dat deze vrijetijdsbeoefening niet binnen een normale vrijetijdsbesteding valt. Inderdaad wanneer er een ongeval plaatsvindt tijdens het uitoefenen van een normale vrijetijdsbesteding, in het buitenland in opdracht van de werkgever, dan is dit een arbeidsongeval aangezien bij de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in opdracht van de werkgever in het buitenland daar ook ontspanning bijhoort. Dit geldt des te meer wanneer de opdracht zoals in casu een seminarie, zich gedurende meerdere dagen, in het buitenland uitspreidt en door de werkgever wordt georganiseerd.

Een dagritje in een jeep in de woestijn in Tunesië, met bezoek aan een plaatselijk handelsdorp en zijn kruidenmarkt, behoort tot de normale vrijetijdsbesteding gelet op de toeristische karakter van Tunesië, en georganiseerd door club Med. Een ongeval hierbij overkomen aan mevr. V., op de rustdag, tijdens een seminarie van ongeveer een week in Djerba, is een arbeidsongeval.

Het is daarbij niet relevant of deze vrijetijdsbesteding al dan niet werd georganiseerd door de werkgever. De overige argumenten worden als niet relevant afgewezen.

Dit geldt des te meer nu uit stuk vijf blijkt dat de bedoelde excursie met de jeep door de werkgever was georganiseerd.

Gezien de lange tijd dewelke verliep tussen het ongeval en de behandeling van het hoger beroep, waarvoor noch de Arbeidsrechtbank noch het Arbeidshof aansprakelijk zijn, is het gepast een provisie van € 1.000 toe te kennen aan mevrouw V. .

Het hoger beroep komt voor als ontvankelijk doch niet gegrond.

De rechtsplegingsvergoeding in graad van hoger beroep werd door partijen ter zitting in akkoord vastgelegd op het basisbedrag voor alle partijen.

★

★

★

OM DEZE REDENEN :

Het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch niet gegrond;

Bevestigt het vonnis a quo, met de preciseringen zoals hierboven uiteengezet;

Verwijst krachtens artikel 1068 lid 2 van het Gerechtelijk Wetboek, de zaak terug naar de Arbeidsrechtbank te Leuven;

Legt de kosten van het hoger beroep ten laste van appellante begroot door partijen op het basisbedrag voor 1ste en 2de geïntimeerde partij elk op € 291,50;

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 2 juni 2008, waar aanwezig waren :

Mevr. B. CEULEMANS: Eerste Voorzitter,

De Heren :

P. KESSELS : Raadsheer in Sociale Zaken
als werkgever,

P. MANS : Raadsheer in Sociale Zaken
als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT: Griffier,

P. KESSELS

P. MANS

D. DE RAEDT

B. CEULEMANS